

om at vedtage Loven en eller anden Bemærkning at gjøre til denne eller mulig fremtidige Regjeringer om et eller andet Forhold, som burde rettes, om en eller anden Betingelse, som skulde tilføies, eller om Et eller Andet, som kunde ønskes forandret, saa er det ikke af Veien; saadanne Bidrag maatte jo kunne modtages med Taknemmelighed. Det forekommer mig derfor, at der kan være lige saa god Grund i Nar som tidligere til at nedsette et Udvalg om denne vigtige Sag.

Schjöring: Det ærede Medlem glemmer at denne Sag har været drøftet i et Udvalg i det andet Thing, og det skulde dog være een af Fordeleene ved Lokammersystemet, at begge Thing ikke nødvendig behøvede samtidig at gjøre de selv samme Detailarbejder.

Berg: Deri er jeg aldeles enig med det ærede Medlem (Schjöring); det skulde være een af Fordeleene, men hidtil har denne Fordel ikke vist sig.

Bajer: Jeg antager ikke, at det bliver nødvendigt for Udvalget at gjøre noget Detailarbejde, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at der baade i Betænkningen og under Forhandlingen i det andet Thing har været yttret Tvivl med Hensyn til enkelte Personer, og jeg synes derfor, at det, da Thinget her ikke har havt Leilighed til at gjennemse Oplysningerne om disse Personer, er i sin Oden, at Udvalget gjør dette Arbejde. Jeg havde derfor ikke behøvet at tale om de almindelige Grundsætninger, da jeg før foreslog Udvalg; det havde været tilstrækkelig at tale om de Tvivl, der kunde være om en eller anden Person, men jeg vilde undgaa det Personlige, og derfor kom jeg ikke med den Grund, før jeg var nødt dertil.

Winther: Jeg vil kun sige, at efter den Valgret, vi have til de to Thing, er det i højeste Grad urigtigt at drage den Slutning, som blev dragen af det ærede Medlem fra Moirs (Schjöring). Det er virkelig ingenlunde sagt, at vi kunne unnlade at nedsette Udvalg angaaende en Sag, fordi Landstthinget har nedsat et Udvalg om den. Anskuelserne ere jo netop i den Grad, kan man sige, i mangfoldige Tilfælde aldeles modsatte, at det er høist vigtigt for dette Thing ikke at lade Leiligheden gaa forbi, naar der er noget Vigtigt, der foreligger, men ogsaa fra sit Standpunkt prøve Sagen og udtale sig derover. Det var blot, fordi det ærede Medlem udtalte sig i en saa stor Almindelighed, at jeg vil tillade mig denne Indsigelse.

Schjöring: Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de politiske Modsetninger ingenlunde kunne siges at komme frem i denne Sag. Jeg vil ikke i alle Sager henholde mig

til, hvad Landstthinget udtaler eller gjør; det skal jeg værgе mig imod, men hvor de politiske Modsetninger ikke have Noget at sige, synes jeg, man kan gjøre det.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Bajers Forslag: At Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer

vedtoges med 44 St. mod 21.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om Kontrakter mellem Skibsførere og Lærlinge“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 29—32).

Luzen: Dette Lovforslag bør efter min Formening kun betragtes som det første Skridt, der fra Regjeringens og den høitærede Indenrigsministers Side gjøres til at bøde paa et vanffeligt Forhold, som er af stor Betydning for Søfarten. Det gjælder nemlig her om at skaffe Midler til at erstatte den Afgang, der finder Sted i Sømandsstanden, og som tildeels er bevirket ved den almindelige Maade, hvorpaa Afgang sker, nemlig ved de Vedkommendes Død eller Overgang i andre Livsstillinger, men som her er af større Omfang end i andre lignende Forhold, idet nemlig en stor Mængde Søfolk søge Hjerte i fremmede Handelsflaader. Det har ikke tidligere medført stor Vanffelighed at erstatte denne Afgang, idet mange Lærlinge og Drengе søgte denne Vej, for Fremtiden; men dette er efterhaanden blevet mere og mere vanffeligt, idet Hyren, som der staar i Motiverne, er tiltagen og det i større Forhold end Fragten, hvoraf Følgen er bleven, at Rhederne kun sætte saa meget Mandskab ombord i deres Skibe, som er høist nødvendigt for at føre Skibet over Søen og tildeels for at løse og lade. Den Afgang, der tidligere har været for Drengene til at komme ombord, finder ikke længere Sted paa Grund af dette Forhold. De Lærlinge, som sendes ud i et Skib, gjøre ikke Nytte for den Koste de spise, og Rhederne ville derfor helst være fri for dem. I en anden Henseende kan det ogsaa have Betydning at skaffe denne Tilgang, idet den er en Afledsilde for en stor Mængde Almuesbørn, som herigjennem ville kunne søge at blive nyttige Borgere for Samfundet; og jo lettere man gjør Afgangen til Søfarten, desto mere vil man altsaa ogsaa gavne Samfundet i Almindelighed. Den her nævnte Klage lyder maasse ogsaa fra andre Klasser af Samfundet end Søfolkene, men den lyder dog stærkest fra dem, og der har derfor været en ikke ringe Bevægelse blandt Rhedere og Skibsførere for